

Roskilde Universitetscenter

RUCnyt^{*}

Information og debat fra Roskilde Universitetscenter · 07 · 14. jan. - 04. feb. 2008

Portræt af bestyrelsesformand Dorte Olesen

Budget 2008

Universitetsdirektør Peter Lauritzen og rektor Poul Holm giver i dette nummer deres forklaring på, hvorfor vi på RUC står i den økonomiske situation, som vi gør, hvad de mener, fremtidens udfordringer er, og hvad der rent konkret kommer til at ske i den kommende tid.

Kalender

Aktivitet	Beskrivelse	Tid & Sted
PH.D.-FORSVAR	<i>From Conflict to Unsustainable Consensus af Stig Jensen</i>	16. jan. kl. 13.00 Geo-fagsal, byg. 02
SEMINAR	<i>Naturpark Åmosen – Kultur og Natur</i>	18. jan. kl. 13.00 - 15.00 Gl. NAT Fagsal, byg. 11.2
FORSKNINGSSEMINAR	<i>Metodeseminar. Oplæg ved: Jan Lilliendahl Larsen, Lise Drewes Nielsen, Lasse Koefoed og Michael Haldrup</i>	24. jan. kl. 13.00 – 15.00 lille teorirum, byg. 02
PH.D.-FORSVAR	<i>Cytochrome P450s in the Halloween Family that Mediate Synthesis of Steroids Controlling Development in Arthropods</i>	25. jan. 14.00 Teorirum, byg. 15
Ph.d.-temaseminar	<i>Uddannelse, etniske minoriteter og integrationbestræbelser</i>	28. jan. 9.00 - 15.30 P. 10
PH.D.-FORSVAR	<i>Forskningsbaseret viden i massemedierne - et bidrag til demokratiet ? ved Bente Kristiansen</i>	1. feb. kl. 13.00-16.00 Biografen, byg. 41.1

Indhold

- 4 Portræt af bestyrelsesformand Dorte Olesen
9 Flere penge til de bedste forskere
10 Budget 2008
16 Kort nyt

Kolofon

RUCnyt er Roskilde Universitetscenters officielle blad for information og debat om universitetets virksomhed. RUCnyt er åbent for alle ansatte og studerende ved Roskilde Universitetscenter for debat om universitetets uddannelses- og forskningsvirksomhed samt spørgsmål af almen interesse for forskning og uddannelser.

Redaktion:

Hanne Preisler (ansv.)
Casper Holst Mayo Nielsen (red.)
Thomas F. Eder (int. red.)
Alejandro M. Savio (layout)

Tryk og oplag:

RUCs Trykkeri, 2.300 eks.

Adresse:

RUCnyt, Postboks 260, DK - 4000 Roskilde,
Telefon 4674 2013 eller 4674 2612, e-mail:
rucnyt@ruc.dk,
www.ruc.dk/ruc/RUCnyt
Meddelelser:
rucnyt-meddelelser@ruc.dk

Åbningstider: Redaktionen har åbent for ekspedition i redaktionslokalet i bygning 04.1 hver torsdag kl. 10 - 12. Ugens øvrige dage kan henvendelse rettes til Kommunikationsenheden.

Indlæg: skal afleveres per e-mail og med angivelse af filformat. Vedlæg/vedhæft gerne forslag til illustrationer. Vedlæg/vedhæft venligst portrætfoto ved indsendelse af debat-

indlæg. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte og afvise indlæg, der vurderes ikke at have almen interesse. Indlæg over 6000 tegn (omtrent to sider) kan normalt ikke påregnes at blive bragt uforkortet. Der er ingen minimumslængde for indlæg. Anonyme indlæg optages ikke.

Kommende deadlines & udgivelser:

Nr.	Indlæg	Medd.	Udkommer
8	21/01	25/01	04/02
9	11/02	15/02	25/02
10	03/03	07/03	17/03

- kl. 12 den pågældende dag

Forside: ams. Foto: Poul Erik Frandsen

Kvinden på toppen

Bestyrelsesformand på RUC Dorte Olesen fylder 60 år. Kollegerne er gået sammen om at holde en reception i den anledning, for selv er hun ikke ubetinget begejstret for den runde fødselsdag. Tillidshverv og nye udfordringer kendetegner Dorte Olesens liv, men hvad gemmer sig i kvinden med det imponerende CV og de mange resultater bag sig?

Af Mai Christiansen. Foto Poul Erik Frandsen

"Jeg har det lidt underligt med at fylde 60 år. Jeg synes, det er en meget højere alder end jeg til daglig føler", smiler Dorte Olesen. "Derfor havde jeg egentlig også besluttet mig for at tage det stille og roligt, men det synes mine kolleger her på UNI•C altså var for ufestligt. Så de er gået sammen om at holde en reception for mig i dagens anledning, som de faktisk selv betaler for, for i statslige virksomheder er det kun jubilæer, der betales for, ikke fødselsdage. Det må jeg så erkende, at jeg er blevet lidt rørt over".

Dorte Olesen er bestyrelsesformand på RUC og direktør for Danmarks IT-center for uddannelse og forskning, UNI•C. Tirsdag d. 8. januar fyldte hun 60 år. I den anledning har RUC Nyt talt med Dorte Olesen, for at lære lidt mere om, hvad det er for et menneske, der står i spidsen for vores bestyrelse her på RUC.

Dorte Olesen er oprindeligt cand.scient. i Matematik og Fysik, og hun har undervist og forsket på både Københavns Universitet, Syddansk Universitet og RUC, hvor hun blev Danmarks første kvindelige matematikprofessor. Hun har desuden fungeret som dekan på Det Naturvidenskabelige Fakultet ved Københavns Universitet, været formand siden 1988 for bestyrelsen for Selskabet for Naturlærens Udbredelse (grundlagt af H.C. Ørsted 1824), været medlem fra 2004 af Executive Committee for det store EU-projekt GEANT2, hvori der udvikles nye højhastighedsnetstjenester til forskningsverdenen og meget meget andet.

Interessen for matematikken går helt tilbage til de ganske unge år, hvor Dorte Olesen gik i en Montessori børnehaven på Frederiksberg. Her var logikken, at børn selv skulle have mulighed for at foretage til- og fravalg, og på den måde lære deres egne muligheder og interesser at kende, uden tvang. "Vi blev tilbudt at lege både med bogstaver og tal, og der var ingen tvivl om, at det var tallene, der allerede dengang optog mig mest", fortæller hun.

Klokken er et par minutter over to, da Dorte Olesen modtager den udsendte fra RUC Nyt på sit kontor hos UNI•C. "Ja, jeg har jo været

til nytårskur hos Dronningen i dag, fordi jeg er formand for Selskabet for Naturlærens Udbredelse, som Dronningen er protektor for", lyder forklaringen på den orden, der denne eftermiddag smykker hendes jakke. "Jeg tror ikke, der er så mange af de ca. 700 besøgende ved sådan et arrangement, der når at sige ret meget mere end "Godt nytår Deres Majestæt", men det er alligevel et meget sjovt arrangement at deltage i, for man møder så mange mennesker, man kender fra forskellige sammenhænge. Og når nu Dronningen gennem årene flere gange har været med til Selskabets møder for at uddele H.C. Ørsted medaljer, kommer vi jo også, når hun inviterer".

Dorte Olesens CV kan få de fleste til at miste pusten. Hun har været vidt omkring, og har ofte påtaget sig ledelsesansvar i diverse sammenhænge. Man kunne få det indtryk, at hun altid har søgt netop variationen og nye udfordringer, men når hun kigger tilbage på, hvordan hun oprindeligt forestillede sig, fremtiden ville tegne sig for hende, er historien ikke helt så enkel. "Jeg havde nok egentlig forestillet mig, at det ville være forskningen, der ville have været den røde tråd igennem min karriere, hvor jeg ville have skrevet artikler og interageret med udenlandske kolleger", svarer hun på spørgsmålet om, hvor hun havde regnet med at være som 60-årig. "Jeg havde selvfølgelig også forestillet mig at lave andre ting ved siden af forskning, ikke mindst undervisning, som jeg altid har været meget glad for, men at det skulle blive netop ledelse, der kom til at fylde mest, det havde jeg ikke forestillet mig. De sidste 15 år har jeg ikke haft tid til forskningen, men noget af det jeg brænder allermost for, det er stadig formidling af videnskab, især den eksakte naturvidenskab. Det har det altid været, og det er noget, jeg regner med at beskæftige mig med, til den dag jeg dør".

Interessen for naturvidenskab og IT

Når man er bestyrelsesformand på RUC, så er netop formidling af og vilkårene for naturvidenskab vel også noget, der er en del af hverdagen, ikke mindst netop nu?

"Ja, det er rigtigt, men jeg ser også formidlingen i det helt brede perspektiv, hvor man forøger at få naturvidenskaben ud til almindelige mennesker, hvilket er svært, blandt andet fordi naturvidenskaben har

Dorte Olesen lytter til én af dagens mange taler. Til venstre ses prorektor Henning Salling Olesen

sit helt eget, ofte meget matematiske og formeltunge fagsprog. Det er svært eller måske helt umuligt at formidle den helt eksakte viden til folk, der ikke kender det sprog, så i stedet må man jo forsøge at give dem et rimeligt retvisende billede på en anden måde, uden den matematiske formalisme. Det synes jeg er utrolig spændende, og der er heldigvis også adskillige seriøse forskere, der tager udfordringen op og prøver at forklare sig mere populært -, fx har Jeppe Dyre for nylig i bladet *Naturens Verden* skrevet en meget flot populærvidenskabelig artikel om, hvad det er der foregår i hans grundforskningscenter. Det synes jeg er vældig vigtigt, at man slår dørene op til. Jeg tror også, at sådan noget som klimadebatten og Galathea 3-ekspeditionen, har medvirket positivt til at synliggøre naturvidenskaben, og det samme gælder også i høj grad IT, som der efterhånden er mange mennesker, ikke mindst yngre mennesker, der har en temmelig stor viden om. Forhåbentlig fortsætter den udvikling”.

Netop udviklingen af IT har Dorte Olesens store interesse, og gennem 15 år som leder af UNI•C har hun haft udviklingen tæt inde på livet i hele den periode, hvor IT er blevet en stor del af hverdagen for mange mennesker. ”IT giver nogle helt nye muligheder for alle, det gælder naturligvis også for studerende og forskere. Ikke mindst de stærkt forbedrede muligheder for kommunikation og for at søge information over nettet. E-læring og IT betyder fx langt bedre muligheder for at søge informationer, og på et helt andet plan, at hvis man som studerende bliver syg i en periode, så vil man ikke blive koblet helt af undervisningen, som man kunne blive tidligere. Og det gælder jo også for langtidssyge børn, der ellers ville have svært ved at komme tilbage til skolen. Desuden har studerende og forskere også mulighed for at kommunikere og samarbejde med andre med samme interesser alle mulige steder i verden, hvilket betyder, at man kan videndele på en helt anden måde end førhen.”

Siden december 2004 har Dorte Olesen været formand for bestyrelsen på RUC. Men, hvilke overvejelser gjorde du dig, om at tage bestyrelsesformandsposten på dig?

”Altså nu var det jo ikke noget, jeg selv opsøgte eller fandt på, men jeg blev opfordret til det og tænkte derfor nærmere over det. Jeg synes, det lød vældig spændende, for på det tidspunkt var der jo alle tegn på, at den danske universitetsverden stod overfor en periode med stigende forskningsbevillinger - noget, som vi godt nok desværre ikke har set så meget til endnu. Jeg kunne bestemt for mit indre blik se, at der kunne være nogle muligheder for at gøre nogle spændende ting, og at det kunne være godt for RUC at have nogle mennesker med forskellig baggrund i bestyrelsen, som kunne give et input fra forskellige steder i samfundet, til udviklingen på RUC. Jeg selv kunne fx bidrage med en bred ledelseserfaring, både fra uddannelsesverdenen og fra IT-verdenen. Jeg kunne se noget meget frugtbart i samspillet med de gode folk på RUC og så os, der kom udefra, fra forskellige sektorer – i en tid, hvor samfundets forventninger til universiteterne var og er i kraftig vækst. Jeg troede, at det ville komme til at handle om, hvordan vi kunne bruge de stigende bevillinger og stigende indtægter i det hele taget til at skabe en spændende vækst, og også meget om en fortsat internationalisering.. Heldigvis har der været vækst i de eksterne bevillinger, men desværre så har der jo også været nogle temmelig uforudsete økonomiske problemer og tilbageslag i forbindelse med internationaliseringen, bl.a. i forbindelse med Kinesersagen – det har været en lidt sværere øvelse. Det er jo aldrig særlig spændende at have fokus på at spare frem for at vokse”.

RUCs mission

Hvad er i dit perspektiv det særlige ved RUC?

Det er de meget brede indgange til bachelorstudierne, og derefter den gradvise specialisering, som jo minder meget om de engelsk/amerikanske uddannelsesstrukturer. Det er noget helt særligt for RUC, og noget som jeg mener, skal være i det danske universitetssystem. Selvfølgelig er der studenter, der allerede som 18-20-årige ved præcis, hvad de gerne vil, men det er der også nogle, der ikke gør, og hvis der kun er de traditionelle uddannelsesforløb på universiteterne, så tror jeg, der er nogle, der aldrig starter og også nogle, der vil få dårlige oplevelser med at vælge forkert. Jeg tror også, RUCs studier er en

god indgang til at lære, hvordan man bliver ved med at lære nyt – og det er nok i dag noget af det allervigtigste i en akademisk uddannelse, for mange fag, fx IT, udvikler sig jo hele tiden, man bliver aldrig "færdiguddannet", og det er vigtigt at have lært at lære, og lære at arbejde sammen med andre, der måske har en anden viden og baggrund end en selv.

Når RUC får et positivt stempel som "erhvervslivets darling", betyder det så, at formidlingen af RUC's projekt er lykkedes?

"På en række punkter mener jeg faktisk, det er lykkedes overordentlig godt – og det mener jeg fx studentersøgningen på samfundsviden- skab og humaniora vidner om. Vi har stor søgning og får dygtige studenter, og vi hører jo, at det er noget, man kan bruge rundt omkring. Vi har simpelthen et godt ry. Men noget af det, der har overrasket mig mest, er, at naturvidens- skab på RUC nærmest er det, som jeg vil kalde for en velbevaret hemmelighed. Det er ikke ret kendt blandt studerende, selv ikke på de andre studier på RUC selv, at der er nogle virkelig gode naturvidenskabelige uddannelser på RUC – at man fx kan studere fysik. Der foregår noget af vældig god kvalitet, og de studerende dér får virkelig gode uddannelser og klarer sig rigtig godt, men de er bare ikke nær så mange,

som de burde være. Det er måske druknet lidt i mediebilledet, fordi nogle af de andre uddannelser på RUC, fx Kommunikation, har haft meget stor succes. Det bør der gøres noget ved, fordi det er vigtigt for udviklingen på RUC og for samfundet, hvor der bliver mere og mere brug for dygtige naturvidenskabelige kandidater. Det er en svær tid lige nu på RUC, men jeg har den klippefaste overbevisning, at når vi kommer gennem sparerunden, så kommer det til at gå fremad. Fx går det jo rigtig godt på det meget naturvidenskabeligt orienterede ENSPAC, hvor jeg har det klare indtryk, at de folk føler, de har

fundet godt sammen og at det går godt. Der er nogle rigtig gode folk på det institut. De har samlet set et meget bredt fagområde, men det er jo også noget af det, der giver nogle spændende interdisciplinære muligheder, som er noget af det, RUC virkelig kan. Jeg tror noget af det vigtigste for udviklingen inden for forskningen er, at man hele tiden leder efter en god balance mellem samarbejde og individualitet, det gælder både for forskerne og for fagområderne".

Kvindens ligestilling

Som det fremgår af Dorte Olesens CV, så er hun et meget alsidigt

Fødselaren Dorte Olesen i samtale med universitetsdirektør Peter Lauritzen

menneske, hvis hjertesag måske nok i udgangspunktet er naturvidenskaben, men hvis ild også brænder for helt andre emner.

Da hun i 1990 blev opfordret til at gå ind i det internationale kvindeerhvervsnetværk Zonta, så hun en spændende ny mulighed for at kunne kaste sig over projekter i fællesskab med andre kvinder, om kvinders ligestilling. Zonta opererer både lokalt i Danmark og internationalt med projekter, der skal fremme kvinders ligestilling og fællesskab, også blandt andet professionelle relationer. Efter nogle år som aktiv blev Dorte Olesen formand for den ældste Zonta-klub i Dan-

mark, Københavns Zonta klub 1, som Grevinde Alexandra er æresmedlem af.

"Mit engagement i Zonta har blandt andet åbnet mine øjne for ligestillingen af de kvinder, der kommer til Danmark fra andre lande, både fra de andre nuværende EU- lande og fra traditionelt patriarkalske samfund, hvor kvinder har noget anderledes muligheder end fx i Danmark. Jeg synes, det har været meget spændende at diskutere, hvordan disse kvinder jo ikke bare skal integreres generelt set, men også specifikt på arbejdsmarkedet. Selvom kvinderne er veluddannede, så er det stadig en udfor-

med det?

"Jeg tror i udgangspunktet, at mænd kan arbejde ligeså positivt for kvinders ligestilling som kvinder, men jeg tror, forskellen på mænd og kvinder i denne sammenhæng kan være, at kvinder nok har mere blik for, hvornår og hvor der er ligestilling, og hvornår der ikke er. Det handler om at kunne se, om der er et problem, både implicit og explicit. På mit felt, naturvidenskaben, har jeg tit oplevet at være en af kun få kvinder, blandt mange mænd. Men hvis et studium eller en arbejdsplads er voldsomt domineret af det ene køn, vil der i min erfaring være nogle udtalte normer, som er vanskelige at forstå for det andet køn. Men det problem blev fx kun opdaget af de kvindelige studerende på matematik og fysik i min studietid. Mændene så aldrig noget problem. Jeg tror fx heller ikke, at kvinder nu til dags holdes bevidst udenfor fx bestyrelser, som jo fortsat ofte er domineret af mandlige medlemmer. Men, ubevidst kan der nok være noget om, at det er lettere for mænd at genkende de kvaliteter, de mener der skal til for at være et godt bestyrelsesmedlem, i andre mænd, og på den måde kan der være eksempler på, at kvinder holdes indirekte udenfor".

Fortiden sætter sine spor

Det er ikke så mange år siden, at der var uforholdsmæssig stor forskel på kønsroller, også i Danmark, og

forskellen på mænd og kvinder var mere italesat. Dorte Olesen mener da også, at fortiden sætter sine spor og at generationerne er påvirkede af, hvad de fx oplevede i deres barndom.

"En af mine internationale kollegaer – en hollænder - var meget overrasket over, at jeg og mine danske kollegaer talte åbent om, at jeg fylder 60 år. Hans indtryk var, at man talte da ikke om en kvindes alder ", griner hun.

Dorte Olesens mor var den første akademiker i sin familie. Dengang var det almindeligt, at kvinder stoppede med at arbejde, når de fik børn.. Men det gjaldt ikke for

dring for dem at skulle indgå i de traditioner, vi har for kvinders erhvervsaktivitet her til lands og lære de normer og lokale skikke, som vi har, at kende. Og ligesom vi i Zonta i Danmark hjælper kvinder, der kommer til Danmark udefra, så hjælper Zonta i andre lande også danske kvinder, der fx bliver udstationerede, hvor de skal lære de normer og skikke at kende, der gør sig gældende der. Det tror jeg virkelig, mange kvinder og deres familie i øvrigt har stor glæde af".

Er arbejdet for at fremme kvinders ligestilling mere legitimt, når det er netop kvinder, der arbejder

Dorte Olesens mor. "Min mor var, ligesom min far, læge. Hun havde taget denne lange uddannelse, og var meget glad for sit arbejde, så hun ville ikke stoppe. Det skabte røre i familien, men sådan blev det. Hun var en ganske særlig person, og det tror jeg bestemt har påvirket mig".

Dorte Olesen er i det hele taget meget bevidst om, netop hvordan fortiden sætter sine spor, og påvirker en igennem livet. "Jeg kan godt mærke, at det, jeg har oplevet i min barndom, har gjort mig til den, jeg er i dag".

Dorte Olesens far blev på et tidspunkt udstationeret på Harvard University, og familien flyt-

udfordringer for mange mennesker og som det i sig selv er en udfordring konstant at skulle følge med i udviklingen af". På spørgsmålet om hvorvidt det er et drive i sig selv for hende netop at kaste sig over nye projekter siger Dorte Olesen, "Ja, det er det nok, til en vis grad. Men jeg sætter stor pris på en kombination af noget konstant og ændringer. Mange af mine venskaber går fx langt tilbage, og nu har jeg også været hos UNI•C en del år, selvom jeg oprindeligt kun skulle have været her i 3 år. Jeg valgte dog at blive, fordi jeg blev så optaget af arbejdet, ikke mindst blev jeg meget fascineret af udviklingen

dringer skaber dynamik, og man kan sige om Universitetsloven, at den i hvert fald har bidraget med noget nyt, nemlig en større grad af personaleudveksling universiteterne imellem. Jeg ønsker dog virkelig, at der kommer flere penge til RUC, både offentlige og private, blandt andet fordi det vil betyde noget meget positivt for vores evne til at rekruttere, hvilket vil give en større gennemstrømning på stedet, af mennesker der fx kommer tilbage fra erhvervslivet til RUC med bidrag fra omverdenen. Flere penge vil i det hele taget give RUC bedre vækstmuligheder. Man siger om RUC, at det er det store U (uddannelse,

en af studenterrepræsentanterne desuden noget, som jeg synes, er meget rigtigt, hun sagde "Man MÅ kunne få nogle flere piger på naturvidenskab", dér ligger en opgave i sig selv, som jeg var glad for, der var én, der bragte på banen".

Dorte Olesen har tre voksne børn, hvis bedrifter, hun altid levende har engageret sig i. Således har da også både forældrearbejdet i spejderbevægelsen og drengefødbold været en del af hverdagen for hende, mens børnene voksede op. Ligeledes har hun engageret sig i beboer- og pårørenderåd i sine forældres plejehjem, hvor de boede i deres sidste tid, og hvor hendes far kom til at bo i mere end 5 år.

Når man i den grad, som Dorte Olesen gør, engagerer sig i livet og sin omverden, så må man have et behov for at slappe af og koble fra, hvis man da overhovedet kan finde ud af dette?

"Jeg synes egentlig, jeg er rimelig god til at slappe af. Måske er det også matematikken, der har opøvet min evne til at fokusere, men i hvert fald så er jeg god til også at fokusere, når jeg slapper af. Jeg har et sommerhus og en have, som jeg er meget glad for at arbejde i, og når jeg

står der og ordner et bed, eller noget af alt det andet, der er at gøre i en have, så er mit fokus 100 procent på det".

"Jeg er i hvert fald ikke på vej på pension", lyder svaret, når man spørger Dorte Olesen om, hvad hun ønsker sig af fremtiden. "Når man fylder 60 år, kan man sige, at man har lagt størstedelen af ens liv og arbejdsliv bag sig. Måske er det derfor, jeg har det lidt underligt med min alder, for jeg synes stadig, der er så meget, jeg brænder for. Mit hjerte vil fx altid banke for formidling af naturvidenskab, og jeg vil beskæftige mig med det i resten

Dorte Olesen på talerstolen i RUCs St. Auditorium ved Årsfest 2007

tede efter en tid med. Det betød, at hun i en tidlig alder blev kastet ud i at skulle omstille sig til ikke bare et helt nyt sprog, men også en ny kultur, mens hun gik i skole i USA. "Jeg tror, at det har styrket netop min evne til at omstille mig, fordi jeg oplevede, at nok var det svært hurtigt at lære et nyt sprog, men ikke umuligt. På den måde har jeg aldrig været bange for de perioder, hvor tingene er svære, for jeg har i en tidlig alder lært, at det nok skulle gå. Når jeg tænker på mit arbejde med IT, så er netop dét et godt eksempel på noget, jeg virkelig skulle sætte mig ind i, da jeg startede, som i det hele taget betyder store nye

af Internettet. Men samtidig har jeg så altid også haft projekter ved siden af, som jeg har interesseret mig meget for, som nu i bestyrelsen for RUC".

In tranquillo mors - in fluctu vita

Dorte Olesens evne og vilje til at omstille sig til vanskelige og udfordrende vilkår er ikke til at misforstå. RUC står netop nu i en økonomisk situation, der ikke just er ønskelig, og på spørgsmålet om hvordan Dorte Olesen ser fremtiden for RUC, skinner den optimistiske tilgang endnu en gang igennem. "Danske universiteter kunne generelt set godt have brug for lidt fornyelse. Æn-

red.) og det lille f (forskning, red.), fordi uddannelsesbevillingen fra ministeriet er ca. dobbelt så stor som forskningsbevillingen - det er historisk betinget og slet ikke rationelt. Jeg synes, det er helt forkert. RUC skal være, og opfattes som, både det store U og det store F, ikke mindst til glæde for de studerende. At få flere forskningsmidler er simpelthen et krystalkart mål for RUC, hvis der skal skabes fornyelse og tages initiativer, blandt andet i forhold til at udvikle den brede bacheloruddannelse. Det gælder ikke mindst inden for naturvidenskaben, hvor der skal gøres en indsats. På vores bestyrelsesmøde lige før jul sagde

af mit liv, måske engang endda på fuld tid – der er simpelthen stadig så meget at gøre. Måske hører mange af mit livs store udfordringer fortiden til, men jeg synes nu også, der er en del lige nu, og så håber og tror jeg stadig på, der kommer flere”.

Vi har bedt tre personer fra Dorte Olesens liv fortælle, hvordan de vil karakterisere hende.

Tom Fenchel, professor i marinbiologi ved Københavns Universitet.

”Første gang jeg egentlig havde kontakt med Dorte var sjovt nok i midten af halvfjerdserne hvor

haft i nyere tid og meget hjælpsom overfor mig da jeg kom tilbage til KU i 1987). Og så blev hun jo professor på RUC for derefter at blive direktør for UNI•C og senest også formand for bestyrelsen af RUC. Jeg sætter meget pris på hende personligt og på vores venskab og jeg er stadig imponeret over hendes mange talenter og overskud - menneskeligt og over at hun gøre så mange ting professionelt”.

Michael Stranau, chefkonsulent, IT-Branchen, tidligere ansat hos UNI•C.

”Følgende ord falder mig ind, når jeg skal beskrive Dorte Olesen fagligt: Måltrettet, fokuseret, ærekær, ana-

og dermed UNI•C taget ansvar for udvikling af tidssvarende IT-undervisningsmidler og administrative værktøjer. Dorte forstår styrken i at uddelegere ansvar til sine medarbejdere, og derved har hun formået at tiltrække og fastholde en højt kvalificeret medarbejderstab til UNI•C i et arbejdsmarked, der ellers er kendt som meget konkurrencebetonet.

Når man taler med Dorte vil man opleve, at der nogle gange er lange perioder med tavshed fra Dortes side, når man har sagt noget til hende. Dette skyldes typisk, at Dorte er i færd med at overveje samtlige vinkler og aspekter af det sagte - den matematiske baggrund fornægter sig ikke. Denne tavshed

uddannelser men også vores fritidsaktiviteter, må man sige at hun er noget af en ener.

Min mor er en mester i multi-tasking og det at gøre sine aktiviteter multi-funktionelle. Hun har altid rejst meget i forbindelse med sit arbejde, især da jeg var lille, noget de fleste ville se som en hindring for kvalitetstid med børnene, men ikke min mor. Hun tog os simpelthen med, når der var mulighed for det.

Det har selvfølgelig ikke altid været lige let, og mine brødre og jeg har da også tilbragt en del tid hos vores bedsteforældre, hvilket for vores familie egentlig var helt naturligt siden min mor også tilbragte en del tid hos sine bedsteforældre, når min mormor og morfar havde lange hospitalsvagter.

Mine oldeforældres og bedsteforældres indstilling til at kvinder også skulle have mulighed for både at få videregående uddannelser og stifte familie, ligger dybt i min mors bevidsthed og hendes tilgang til livet. ”Hvis du vil, så kan du også”, kunne let være hendes motto og jeg kan da ikke andet end at være stolt af at være datter af en kvinde, der ikke ”kun” er

Dorte Olesen flankeret af sine to yngste børn, Cecilie og Oluf Kjærgaard Pedersen. Dortes ældste søn Just nåede først frem, efter fotografen var gået

daværende undervisningsminister Ritt Bjerregård nedsatte et udvalg der skulle se på, hvad der egentlig foregik på RUC - noget der på det tidspunkt var ganske megen (kritisk) opmærksomhed om i pressen.

Jeg havnede i udvalget og Dorte, som på det tidspunkt var ansat i undervisningsministeriet, var udvalgets sekretær. Allerede på det tidspunkt var hendes evner til at formidle samarbejde kombineret med indsigt i hvad hun havde at gøre med øjensynligt.

Siden kom hun tilbage til matematik på KU og hun var dekan for naturvidenskab (den bedste vi har

lytisk og dedikeret! Til at beskrive Dortes personlige egenskaber ville jeg anvende følgende ord: venlig, omsorgsfuld, til dels en smule distræt og ikke mindst humoristisk - på den tørreste måde! Jeg har haft glæden af at arbejde sammen med Dorte Olesen både som modpart og som medarbejder, og jeg kan varmt anbefale begge dele.

Det er min opfattelse, at Dorte i sin tid som chef for UNI•C har været en katalysator for digitaliseringen af den danske uddannelsessektor fra folkeskolen over ungdomsuddannelserne til universiteterne. Over en periode på knap 20 år har Dorte

har samtidig den fordel i en forhandlingssituation, at den ofte får modparten til at fortale sig!”

Cecilie Marianne Kjærgaard Pedersen, stud.polyt. på DTU og Dorte Olesens datter.

”En af de ting der, i mine øjne, virkelig karakteriserer min mor er hendes evne til at balancere, og til tider kombinere, hendes arbejdsliv og privatliv. Hendes karriere og akademiske fortjenester er i sig selv imponerende, men når man tænker over at hun samtidigt med dette har opfostret 3 børn og været dybt engageret i ikke kun vores

den første kvindelige professor i matematik i Danmark, men også har formået at gå udover det ”rent akademiske” og kan se tingene i et bredere perspektiv.

Alt i alt vil jeg sige at min mor er en kilde af inspiration til min generation af unge kvinder, der gerne vil have i både pose og søk, altså både den akademiske karriere og familien – især inden for naturvidenskaben. Hun og andre som hende har været med til at skabe vejen for os, noget som ikke altid har været let, men som hun har gjort med stil”.

Flere penge til de bedste forskere

Af *videnskabsminister Helge Sander (V)*

I de nærmeste år vil regeringen forøge de årlige investeringer i forskning og udvikling med knap en tredjedel. Målet er samtidig, at kvaliteten af den offentlige forskning skal kunne måle sig med den bedste i verden. Og at øget konkurrence skal sikre, at en stigende del af bevillingerne går til de bedste forskere og forskningsmiljøer.

Det gælder også for universiteternes basismidler, hvor en begrænset del fra 2009 og 2010 vil blive fordelt efter en ny model, der måler universiteternes kvalitet på tre nøgleparametre; forskning, uddannelse og vidensspredning.

Det er helt forståeligt, at en sådan faglig kappestrid mellem universiteterne vil give anledning til diskussion. Der er dels forskere, som grundlæggende er modstandere af regeringens projekt. De mener ikke, at kvalitet kan måles og sammenlignes, og ønsker at staten skal fordele pengene efter andre kriterier. Andre forskere accepterer det rimelige i at belønne god kvalitet, men stiller spørgsmålstejn ved, om målebåndet er retfærdigt og nøjagtigt.

Den nye kvalitetsmodel vil betyde, at universiteterne årligt rangordnes, og at de bedst placerede vil få forholdsvis flere basismidler, end de universiteter, der klarer sig dårligst.

I debatten om kvalitetskonkurrencen retter skytset sig især imod den såkaldte forskningsbibliometriindikator, der måler universiteternes produktion af forskningspublikationer. Den bibliometriske indikator er en central indikator for forskningskvaliteten og er et anerkendt kvalitetsmål i både de danske og internationale forskningsmiljøer.

Men en del kritikere mener, at indikatoren ikke vil tage højde for forskningsområdernes forskellige publiceringsmønstre og traditioner, og derfor vil resultere i, at vi sammenligner æbler og pærer. Andre kritikere mener, at vi vil vælge et kvalitetsmål, der ikke er fælles for alle fagområder.

Begge kritikpunkter kommer primært de humanistiske og samfundsvidenskabelige miljøer, som har andre traditioner for publicering end de naturvidenskabelige og sundhedsvidenskabelige områder.

Jeg tager naturligvis indvendingerne alvorligt, men kan berolige kritikkerne. Videnskabsministeriet lægger op til en organiseringsform med 65 faggrupper, hvor det er de enkelte fagmiljøer og faggrupper selv, der nominerer hvilke tidsskrifter og bøger, der skal indgå i indikatoren.

Det vil sige, at hvis der inden for et fagområde overvejende er tradition for at publicere i danske og nordiske tidsskrifter eller forlag, så kan fagområdet indstille, at det er disse tidsskrifter og forlag, der skal tælle med i indikatoren.

Tilsvarende kan de fagområder, der har tradition for international publicering, nominere de mest prestigefyldte internationale tidsskrifter. På den måde respekterer modellen fagområdernes forskellighed.

Modellen vil desuden som udgangspunkt basere sig på publikationer (artikler, bøger mv.), som er et fælles kvalitetsmål for alle fagområder. Alternativet er at anvende citationer, dvs. hvor mange gange en forsker er citeret i artikler eller er henvist til i en anden forskers artikel.

Problemet med citationer er, at datagrundlaget i de systemer, der opgør citationer, har en meget ringe dækningsgrad for humaniora og samfundsvidenskab. Derfor har vi i første omgang besluttet at anvende publikationer som et fælles kvalitetsmål for indikatoren. På sigt vil modellen kunne udbygges med en indikator for citationer.

En risiko ved en indikatorbaseret model er, at den er konserverende og belønner allerede etablerede forskningsmiljøer på bekostning af nye, spirende forskningsfelter.

Den risiko er jeg meget opmærksom på. Ministeriet vil derfor i samarbejde med de mange faggrupper på universiteterne sikre, at listerne over tidsskrifter og forlag opdateres mindst én gang om året for at sikre, at nye forskningsfelter hurtigt optages i indikatoren.

Indikatoren vil første gang blive taget i anvendelse i forbindelse med fordeling af basismidler fra 2010. Og vi vil nøje følge de første erfaringer med at fordele midler efter kvalitetsmodellen, så vi om nødvendigt løbende kan finjustere og forbedre modellen.

Men der skal ikke herske tvivl om, at regeringen står ved sit mål: At belønne de universiteter, der leverer den bedste kvalitet.

Af Mai Christiansen

Ifølge arbejdsretslige bestemmelser og samarbejdsaftalen skal Hovedsamarbejdsudvalget (HSU) orienteres allerede i det øjeblik, hvor man begynder at diskutere eventuelle afskedigelser, derfor kom den triste melding, om netop dette, allerede efter bestyrelsesmødet d. 6. december. Således var der i tiden mellem d. 6. og 20. december, altså inden bestyrelsen traf sin endelige afgørelse, en usikkerhed blandt både ansatte

og studerende om, hvad besparelserne ville komme til at betyde for kvaliteten af undervisningen og forskningen, og ikke mindst for den enkelte.

Flere RUC'ere bidrog til debatten med deres syn på situationen, og også medierne fangede interesse for sagen. Nu har bestyrelsen som bekendt truffet sin afgørelse. Sparekravet er en realitet, men hvad betyder det så? Hvad er status quo på RUC?

Peter Lauritzen, status er, at RUC nu har et budget, RUC skal forholde sig til, hvor der skal spares 20 millioner kroner. Blandt andet i den forbindelse har du talt om "RUCs arv", hvad mener du med det?

"Man kan se på RUCs regnskaber, at RUC har kørt med underskud de sidste fem år. 1. januar 2005 blev RUC en selvejende institution, før det havde vi været en statsinstitution, hvor

underskud blev dækket af den store statskasse. RUC havde på det tidspunkt også nogle opsparinger, og på grund af måden man lavede regnskaber på, kan man sige, at det man i virkeligheden gjorde, var, at man brugte noget af den opsparing, man havde. Man brugte simpelthen flere penge, end man havde på budgettet. Dermed har man nok fået lagt et forkert niveau for udgifterne på RUC.

Efter at RUC blev en selvejende institution, så blev det jo sådan, at så skulle RUC selv dække sit underskud, for det skal man som selvejende institution. Så efter 1. januar 2005 var der kun ét sted, der kunne dække udgifter, og det er os selv. Derfor kom vi i de tre efterfølgende år, 2005, 2006 og 2007, desværre også ud med underskud, hvilket var utrolig ærgerligt.

Da vi blev født som selvejende institution d. 1. januar 2005 havde vi en positiv egenkapital, eller formue, på 17 millioner kroner. Kun to regnskabsår senere, ved udgangen af 2006, stod vi med en negativ egenkapital på 23 millioner kroner.

I de to år blev der altså brugt 40 millioner kroner mere, end vi har haft budgetter til. Ca.

På bestyrelsens møde d. 20. december 2007 blev det besluttet, at RUC skal spare 20 millioner kroner i 2008. Universitetsdirektør Peter Lauritzen og rektor Poul Holm giver her deres forklaring på, hvorfor vi på RUC står i den økonomiske situation, som vi gør, hvad de mener, fremtidens udfordringer er, og hvad der rent konkret kommer til at ske i den kommende tid.

Budget 2008

18 millioner af disse skyldtes den såkaldte "Kinesersag", hvor RUC blev pålagt at betale penge tilbage til nogle udenlandske studerende. Der var selvfølgelig også indtægter ved disse udenlandske studerende, men de var stort set blevet brugt, så derfor var det en reel belastning, at man skulle betale gebyrerne tilbage.

Hvis man ser på tallene fra 2003, 2004, 2005 og 2006, så kan man altså se, at udgiftsniveauet har været skruet for højt op, i forhold til de indtægter der har været. Og det er det, jeg mener med "arven", for nu står vi her med den virkelighed, at der har været brugt for mange penge, allerede fra 2003. Hvis nu de penge i 2003 og 2004 var blevet brugt til engangsinvesteringer, så havde det ikke været det samme problem, problemet består som sagt i, at udgiftsniveauet simpelthen har været skruet for højt op. 80 procent af RUCs udgifter går til lønninger, så det man nok burde have gjort, var at sørge for, at disse udgifter var designet sådan, at de var mere fleksible.

Det er klart, at det er en meget stor omvæltning at gå fra at være en statsinstitution, hvor statskassen dækker eventuelle

underskud, til at være en virksomhedslignende institution, som vi er nu, hvor man selv skal klare ærterne. Det kræver selvfølgelig tilvænning".

Hvad skal der så ske nu?

"Det der overordnet skal ske er, at vi skal have vendt RUCs økonomi fra at være en usund økonomi, med konstant underskud, til at være en sund økonomi, med overskud. Det er nødvendigt, fordi den øgede konkurrence, der vil være fremover blandt universiteterne, betyder, at vi på sigt skal ud og konkurrere om alle midler. I øjeblikket får vi et basistilskud fra Videnskabsministeriet, og så skal vi ellers konkurrere om de eksisterende midler samt de midler man

får, afhængigt af hvor mange studerende man får igennem uddannelserne. Men, på sigt skal vi til at konkurrere om stort set alle midler, og det vil sige, at vi skal kunne tåle udsving fra år til år i vores økonomi, for når vi kommer ind i den her konkurrencevirkelighed, som regeringen lægger op til, så kan vi ikke med sikkerhed vide, hvad vores indtægtsgrundlag er fra år til år. Vores økonomi er nødt til at være sådan, at det

ikke er en katastrofe, hvis vi et år får et underskud, hvor det ikke lige er gået, som vi regnede med. Det er den gamle sandhed om, at det er dyrt at være fattig, for når man har en dårlig økonomi, så skal der ikke så meget til at vælte læsset.

I 2006 gik vi ud med et underskud på 9 millioner kroner. Det svarer til 1½ procent. Og i 2007 forventer vi lige nu et underskud på ca. 6 millioner, der er svarende til 1 procent af vores budget. Det lyder jo ikke så slemt, og det ville det heller ikke være, hvis økonomien ikke i forvejen havde været dårlig. I fremtiden skal vi være rustede til at kunne overkomme sådan et underskud, uden at det skal betyde besparelser.

Og det er også netop det, der er bestyrelsens ønske. Det

handler ikke om, at vi blot skal foretage engangsbeparelser her og nu, men om hvordan vi får vendt økonomien på den lange bane, og det langsigtede at gøre er at bringe vores udgiftsniveau ned på en måde der er fremadrettet, hvor vi stadig kan udvikle universitetet. Derfor taler bestyrelsen også om, at vi ikke blot skal spare på driften, der udgør 20 procent af udgifterne, men se lidt længere frem og se kvalitativt på, hvad det er for et universitet, vi skal have fra 2009 og frem. Vi kan jo ikke bare spare ved, at alle fx siger, at "nu tager vi selv kaffe eller kopipapir med", eller hvis institutterne går sammen og siger, "i år tager vi ikke på en eneste rejse", for det er ikke noget, der rustet universitetet, i forhold til en fremadrettet konkurrenceevne. Så derfor handler den helt store øvelse nu om, hvordan vi sparer, samtidig med at vi rustet universitetet til fremtiden. Og den øvelse er ikke nem, blandt andet fordi, at når 80 procent af udgifterne går til lønninger, så handler det jo om mennesker, og ikke kun om tal.

Heldigvis er der nogle gode muligheder for, at vi kan arbejde hen imod at beholde de samme mennesker i nogle evt. nye funktioner, men det ender nok desværre ikke med at kunne

gå op hele vejen rundt. Der er selvfølgelig den mulighed, at nogle vil få nye job og andre vil benytte sig af det tilbud om frivillige fratrædelsesordninger, som vi har meldt ud, og som medarbejderne kan tage imod. Men, der må ikke lægges noget pres i tilbuddet om den ordning, det er noget de enkelte medarbejdere selv skal efterspørge, hvis det er det, de ønsker. Nogle vil måske desuden efterspørge orlov.

Det, der er det vigtige, er, at det hele tiden skal være i fokus, at det der sker, er fremadrettet. Derfor kan det fx også godt blive tilfældet, at en institutleder kunne finde på at sige nej til en, der vil gå på deltid, hvis netop den person sidder med det forskningsområde, der er noget af det vigtigste på det institut. Der ville det ikke være fremadrettet at sige ja til, at lige den persons arbejde blev til en deltidsstilling. Så det er virkelig en svær øvelse".

Der har været kritik af, at folk ikke har følt sig tilstrækkeligt informeret om, hvad der kommer til at ske for netop dem. Hvordan ser du på den kritik?

"Ja, der har været en del kritik af os i den forbindelse, og det må vi selvfølgelig tage på os. Det er meget svært at sikre, at alle de 900 medarbejdere, der er her på RUC, alle føler sig godt informeret, og der er også ting, vi endnu ikke kan sige ret meget konkret om endnu, og slet ikke i forhold til den enkelte ansatte. Men det er klart, at der ikke har været kommunikeret godt nok ud om selve processen og om, hvad der nu skal ske.

Der lød en kritik rundt omkring på universitetet af, at vi meldte ud om afskedigelser, inden beslutningen om dem var truffet, og af at det betød en utryghed. Og det kan jeg godt forstå. Men for det første syntes vi, det var vigtigt og for det andet, så skal HSU, ifølge Hovedsamarbejdsaftalen, informeres allerede i det øjeblik, hvor der bliver varslet afskedigelser. Derfor meldte vi ud, som vi gjorde allerede efter bestyrelsesmødet d. 6. december til HSU, om selve varslingen og et cirkatal i forhold til omfanget. Det står i aftalen, at HSU skal orienteres så betids, at de kan få indflydelse på processen. Man

må simpelthen ikke vente med at give dem besked, til beslutningen er truffet, for så kan de ikke nå at få indflydelse. Når vi netop også meldte et cirkatal i forhold til omfanget af afskedigelser ud, så var det også for at medarbejderne kunne få en fornemmelse af omfanget af afskedigelser, at der altså er tale om ca. 20-30 ansatte ud af 900".

Forrige år måtte Aalborg Universitet fyre 30 ud af 100 medarbejdere på et enkelt fakultet, men det fik ikke nær den samme opmærksomhed i pressen, som afskedigelsesvarslingerne her på RUC har fået, særligt i Information. Hvorfor tror du, det er tilfældet?

"Jamen, jeg tror, at Information interesserer sig for RUC som et slags sindbillede på, hvad der sker inde for universitetsverden. Altså som et billede af, hvad Universitetsloven har betydet. Det er lidt sværere at se lige så klart i en stor institution som Københavns

Universitet. Og på RUC er der desuden altid nogen, der har en holdning, som de gerne stiller sig op med.

Det, som var lidt ærgerligt, set fra et ledelsesperspektiv, det var, at det blev udlagt som, at der var krise på RUC, og at der ikke var styr på det. Det er forkert, for nu har vi netop fået styr på det med de nye økonomistyringssystemer, der betyder, at vi netop kan se, at der bliver brugt for mange penge. Da jeg tiltrådte som direktør, var der ikke et system, der viste, om man brugte for mange penge. Nu har vi et økonomistyringssystem, så vi kan følge vores forbrug måned efter måned, også på det enkelte institut. Og det betyder faktisk, at der netop er styr på det. Med hensyn til at vi skulle være i en økonomisk krise, så er det jo sådan, at de negative tal, der er tale om, heldigvis udgør en ret lille procentdel af RUCs budget. Hvis vi ikke gjorde noget, så ville vi blive ved med at opbygge den negative egenkapital, og så er det, det ville ende med en krise. Men når det er sagt, så er det jo altid en god historie for medierne at skrive, at der er en krise, for der er en slagfærdig overskrift".

På bestyrelsens næste møde d. 28. februar skal de endelige beslutninger,

om implementeringen af besparelserne i budget 2008, træffes. Hvad skal der på det helt praktiske plan ske frem til da?

"Januar måned skal bruges på drøftelser på institutterne og i Fællesadministrationen, blandt de ledende, de ansatte og de studerende, af, hvordan man kan udmønte besparelserne i 2008 i forhold til basisbudgettet, som er en type budget, hvor man forudsætter en uændret aktivitet. Den proces skal ske i januar, for at vi i februar, inden deadline d. 28., kan nå at få det hele igennem HSU og Akademisk Råd, inden det skal videre til bestyrelsen. Det vil være institutlederne der, i samarbejde med instituttrådene, henover januar skal lave nogle forudsætninger for budgetterne og for, hvordan man kan spare. Og her er det helt op til det enkelte institut, hvordan de vil køre processen igennem.

Der skal ikke sættes navne på afskedigelser her i løbet af

januar. Det man skal finde ud af er, hvad det her vil betyde, så man kan komme med indstillinger til, hvad man skal gøre, for at opnå de besparelser, det enkelte institut er blevet sat i udsigt, fx hvor mange stillinger man vil skulle nedlægge, og hvad man ellers mener, man kan gøre. Institutterne har fået at vide, at de skal tage udgangspunkt i internt budget 08, som er det, bestyrelsen fik forelagt d. 20. december. I det er der lavet en udmøntning af basisbudgettet, der fordeler alle pengene ud på alle afdelingerne. Vi har lagt en besparelse på de 20 millioner ned over det, fordelt på afdelingerne og Fællesadministrationen.

Bestyrelsen har sagt, at de første 15 millioner skal fordeles ud fra det, vi kalder indikatormodellen. Den er lavet ud fra et forsøg på at tage hul på den måde, det vil blive fremover, hvor man vil få tildelt midler alt efter, hvor aktiv man er i forhold til at få eksterne forskningsmidler og publiceringer og at undervise osv. Så de første 15 millioner bliver altså hentet ud fra en indikatormodel, som man kunne kalde for en kvalificeret grønthøster. De sidste 5 millioner ud af de 20 millioner forbeholder bestyrelsen sig ret til at fordele, i forhold til fx hvad der er de vigtigste ind-

satsområder for RUC, ifølge strategiplanen. Det er det, som "en negativ budgetreguleringspost på 5 millioner", som fremgår af bestyrelses udmelding fra mødet d. 20. december, betyder.

Så man kan sige, at der vil være en usikkerhed omkring institutternes budgetter frem til, at bestyrelsen har truffet deres endelige afgørelse d. 28. februar. Hvis det herefter, som vi frygter, viser sig, at det vil være nødvendigt at foretage afskedigelser, så er det sådan, at der skal være en høringsprocedure, hvor de pågældende medarbejdere får at vide, at man har påtænkt at afskedige dem, som følge af bevillingsmangel, hvor man gør rede for, hvad begrundelserne er og hører deres bemærkninger til det. På den måde har medarbejderen mulighed for at inddrage deres hovedorganisation. Nå man får svarene tilbage fra medarbejderen, så vil man tage stilling til, om det giver anledning til andre

overvejelser, og ellers vil afskedigelserne blive effektueret med udgangen af marts måned. Der vil skulle sættes navne på omkring 1. marts.

Hvad angår opsigelsesvarsel, så afhænger det af den anciennitet, man har. Nogle af dem, der har været ansat i mange år, de har helt op til 6 måneders opsigelse, og i mange kontrakter har folk ret til en fratrædelsesgodtgørelse svarende til 3 måneders løn. En del vil således reelt skulle have 9 måneders løn".

Men så er det jo meget begrænset, hvilke besparelser afskedigelserne kommer til at betyde i 2008?

"Ja, men der er det jo, bestyrelsen har sagt, at det vi skal sikre, det er, at vi kommer ind i 2009 på den rigtige måde, så vi ikke står ved udgangen af 2008 med den samme udsigt til fortsat underskud, som vi gør nu. Der er blevet talt om, at vi skal nå en vis "indflyvningshøjde" til 2009. Det betyder, at vi allerede nu godt kan indstille os på, at vi i 2009 skal starte på et lavere niveau, og det er det niveau, som vi skal på indflyvningshøjde til, så vi har den rette kurs, når vi når 2009".

Det er blevet meldt ud, at besparelserne ikke må komme til at betyde forringelser af undervisningen.

Men, hvis der bliver afskediget VIP'ere om et par måneder, vil det så ikke kunne blive et problem for de studerende, hvis for eksempel deres vejledere eller kursusundervisere ikke er på RUC indtil til sommer?

"Både bestyrelsens og direktionens helt klare forudsætning er, at undervisningen skal gennemføres som planlagt, og de studerende skal have de muligheder for at komme til eksamen, som hele tiden har været planlagt. Og at de studerende i det hele taget ikke bliver ramt. Besparelserne må ikke gå ud over det. Det er selvfølgelig en udfordring for institutledere og studieledere at sikre, at man håndterer situationen, så det ikke kommer til at gå ud over de studerende. Det er klart, at besparelser kan komme til at betyde noget, for eksempel for hvor mange kurser der udbydes. Men, det må ikke ramme nogle, der er i gang med noget i foråret 2008.

Det er også en af årsagerne

til, hvorfor vi har undtaget deltid-VIP'ere, der har med undervisningen at gøre, fra ansættelsesstopet. Det er en vigtig del af at få undervisningen til at fungere. Dette skal være tænkt ind i de indstillinger, som institutterne skal udarbejde i januar, altså inden der fx bliver fordelt vejledere.

Det er virkelig et meget stort puslespil, der skal gå op, og det gøres bedst af dem, der sidder med den praktiske forståelse ude på institutterne. Det er dem, der skal bruge pengene, og derfor også dem, der bedst ved, hvordan besparelserne vil gøre mindst ondt på netop dem.

Noget som jeg synes, har været meget positivt, var, at HSU på mødet før jul, meldte ud, at de gerne ville være med til at tage ejerskab overfor situationen. Og derfor greb bestyrelsen også den melding med det samme og sagde, "Jamen, hvis HSU gerne vil det, så lad os udskyde den endelige beslutning fra januar til februar, så de kan nå at blive inddraget". Man skal huske, at det selvfølgelig ikke er noget sjovt ejerskab at tage, for i sidste ende er det nogle meget ubehagelige beslutninger, der skal tages. Det er meget lettere at give ledelsen hele skylden, end det er selv at skulle deltage i processen, hvor man skal tage stilling til, om det er en selv eller ens kollega, der er vigtigst for instituttet. Det er virkelig svært. Og derfor så både direktionen og bestyrelsen det også som utrolig konstruktivt, at HSU sagde, at de gerne ville være med til at drøfte det her, ligesom det også var, at de studerende gav samme melding".

I december blev det tunge skyts rettet mod rektor Poul Holm. "Giv RUC en julegave, fyr rektor!", stod der på de bannere, der var medbragt af demonstrerende studerende, som var at finde foran Fællesadministrationen på selve dagen, hvor bestyrelsen var samlet for at tage den endelige beslutning om budgettet for 2008. Hvordan oplevede Poul Holm selv bestyrelsesmødet og tiden omkring det?

"Indholdsmæssigt var det en god beslutning, der kom ud fra bestyrelsesmødet. Den viste fremad for universitetet, og

det var en beslutning, der var baseret på et godt forarbejde, for bestyrelsen havde allerede inden gennemgået alle de mulige scenarier. Bestyrelsen havde bestilt et budget hos direktionen, og den endelige beslutning, kan man sige, var selvfølgelig noget skærpet, i forhold til, hvad der var blevet anbefalet. Det var godt, at bestyrelsen har taget en klar stilling til fremtidens økonomi, og det blev også gjort klart, at størrelsen af besparelsen var bestyrelsens ønske og ikke direktionens og min.

De angreb, der var på mig, synes jeg, var meget ubehagelige, selvfølgelig gjorde jeg det. Og jeg synes egentlig også, at det var ærgerligt, og jeg var meget overrasket over, at der var så meget fokus på mig personligt, som budbringeren. Jeg oplevede det som en meget personfikeret kampagne, som jeg synes, havde et måske noget populistisk fokus. Til gengæld glædede jeg mig meget over det faktum, at der var rigtig mange tilhørere inde i salen, hvor mødet blev afholdt. Det oplevede jeg som, at de tilstedeværende var oprigtigt interesserede i sagen.

Desuden var jeg også glad for, at næsten alle bestyrelsesmedlemmer stemte for budgettet, blandt andet studenterrepræsentanterne, der viste sig som dygtige forhandlere, da de faktisk fik gennemført, at de fik 200.000 kroner mere til Studenterrådet".

Der var jo nogle, der mente, at studenterrepræsentanterne blev købt til at stemme for, med de 200.000 kroner?

"Det er ikke fair overfor dem. De studerende erkendte klart den

alvorlige situation for RUC. Og det er kun naturligt, at de, i et budget på 650 millioner, forsøger at forhandle sig frem til bedre vilkår på det studentsociale område. Det er fuldt forståeligt".

Normalt kunne man vel godt have forventet, at et sådant møde var blevet lukket?

"Ja, men det synes jeg jo netop er styrken ved den måde, vi gør tingene her på RUC, i forhold til på andre universiteter. De foregående år er budgetterne også blevet vedtaget for åbne døre. Det er simpelthen måden,

vi gør det på her. Vi har lagt vægt på at have en meget åben beslutningsproces, det gælder bestyrelsen, som holder langt de fleste af sine aktiviteter for åbne døre, men også i andre sammenhænge. For eksempel inddrages Akademisk Råd altid, når der skal træffes væsentlige beslutninger, som der lægges op til til bestyrelsesmøderne. Internt har man mulighed for at se de papirer, der bliver lagt op til bestyrelsen, men der er også mulighed for at få indflydelse. Derfor synes jeg ikke, at den omtale der har været af RUC, om at det er meget topstyret, er helt fair. Faktisk har vi en langt større grad af åbenhed end mange andre universiteter. Det er klart, at når det handler om personsager, så er dørene lukket, men sådan skal det også være i de tilfælde".

Hvad er din rolle, når der, som nu, skal spares?

"Min rolle er at sørge for, at vi kommer ud af denne her situation, på den bedste måde for os. Der er ingen medarbejdere på RUC, som vi er glade for at skulle sige farvel til, så vi står virkelig i en vanskelig situation. Men det er afgørende, at vi kommer til at stå så godt som muligt fremover, hvor konkurrencen vil blive meget hård, så vi er nødt til at se fremad.

Man kunne sige, at nu hvor vi står og skal spare, og skal have rettet op på RUCs økonomi, så burde vi tage den lidt med ro, og holde fokus dér. Men, grunden til hvorfor det er så vigtigt at se fremad, er, at vi allerede i år vil blive vurderet i forhold til en række kriterier, som publikationer og produktion af STÅ osv., som vil afgøre, hvor mange penge vi får i 2009. Derfor skal vores fokus i denne her besparelisesperiode være, at det ikke må komme til at betyde forringelser i kvaliteten. Det bliver blandt andet min rolle at sørge for, at det vi mister, ikke rammer vores kerneaktiviteter, så vi kan komme til at klare os godt i forhold til de parametre, som vi skal forholde os til at blive vurderet ud fra fremover. Hvor universitetsdirektørens opgave ligger særligt i økonomiforvaltningen, så ligger min opgave særligt i at sikre den akademiske kvalitet i det, vi yder i vores forskning og

uddannelser – altså at helheden ser fornuftig ud, og at vi tager de rigtige beslutninger, frem for de lette, i forhold til RUCs langsigtede interesser.

Det er enormt vigtigt, at besparelser ikke kommer til at betyde, at den samlede kvalitet sænkes. Derfor kan det for eksempel give mening at nedlægge enkelte funktioner, frem for en generel udtynding af kvaliteten, men det er jo også netop det, vi skal til at se på nu, altså hvad der vil ruste RUC bedst muligt. Vi skal ud af det her, som et universitet der er blevet skarpere på, hvad vi er rigtig gode til, hvilket heldigvis er meget, og det skal vi fortsat levere i den bedste kvalitet”.

Hvad kommer situationen med besparelser til at betyde for din 2020-strategi for RUC?

”Det betyder, at vores muligheder for at opfylde strategien på kort sigt selvfølgelig er dårligere, fordi der er en række ting, vi gerne vil investere i nu, som vi ikke kan. Men, samtidig så vidste vi jo godt, da strategien blev lagt, at vores økonomi var meget stram. Nu er den så blevet lidt strammere. Men overordnet set så er besparelserne heller ikke større, end at det RUC vi havde i går, det har vi også i morgen. Institutionen består, og det som vi kan yde nu, kan vi også yde efter de her besparelser, der ikke må gå ud over den samlede profil. Og det behøver de heller ikke gøre. Selvfølgelig ville det være rart at have nogle flere penge, men det er også vigtigt at huske, at RUC historisk set er underfinansieret, i forhold til nogle af de andre universiteter. Vi har simpelthen en ringere forskningsbevilling, end de andre store universiteter. Københavns Universitet, Århus Universitet og DTU har historisk set, det vil sige gennem 25 år, langt større forskningsbevillinger per forsker, end for eksempel RUC. Det har betydet, at RUC, og de andre mindre universiteter, de sidste par år, har gennemgået ret voldsomme nedskæringer. Det gjaldt for Aalborg Universitet (AAU) forrige år, for CBS sidste år, og nu for os. Vi har alle sammen skullet igennem en hestekur, og det er fordi, der er en historisk uretfærdighed i fordelingen af forskningsmidler til universite-

terne”.

Men hvorfor er det sådan?

”Jeg kan ikke svare dig på, hvorfor bevillingssystemet er skruet sådan sammen. Det har været sådan siden 70’erne, så det er ikke en ny situation. Man kan sige, at sådan blev både RUC og AAU født, i en situation hvor man regnede med, at institutioner skulle bygges op, men hvor vi fik en energikrise midt i 70’erne, som betød, at de meget visionære planer, der var lagt for de nye universiteter, ikke blev indløst. På den måde har vi altid stået som en institution, der var tyndere forsynet på forskningssiden”.

Hvorfor er det aldrig lykkedes at forklare det opad i det politiske system?

”Jamen, det har man altid vidst i det politiske system. Der har været fokus på det her i mange år, men det har ikke været en sag, som ellers ansvarlige politikere har villet gøre noget ved. Det betyder, at vores rammebetingelser er langt ringere, end for eksempel i København og Århus og på DTU. Og det er ikke bare noget, vi føler. Vi har faktisk et brev fra ministeriet, der siger, at ”Ja, det er vi enige i, men sådan er det”, så det er ikke bare et politisk partsindlæg fra vores side. Den politiske udmelding fra ministeriet er, at netop den øgede konkurrence skal skabe mere lige adgang til forskningsbevillingerne. Og det er min store bekymring. For jeg synes, at vi her kommer ind på en fodboldbane, hvor banen hælder ned mod vores mål. Det er dejligt nok at få mulighed for at kæmpe. Men når man hele tiden skal bevæge sig frem på banen i opadgående retning, så synes jeg altså nok, vores udgangspunkt er noget dårligere, end nogle af de andre, der har haft bedre kapital til og muligheder for at stille et hold op, blandt andet i forhold til formidling”.

Du siger, at det er din opgave at sørge for, at RUC kommer ud af spareperioden på den måde, der er bedst for os, og som vil ruste os til fremtiden. Hvilke overvejelser gør du dig i den forbindelse?

”Når vi skal gennemføre den her besparelse, så synes jeg, det

er oplagt at se på vores strategier, både universitetets og institutternes, og se på, hvad det er, vi har peget ud, som de virkelige centrale værdier for os. Der skal vi holde fast og sige, ”her kæmper vi stærkest og her yder vi virkelig noget, som er af meget høj værdi for samfundet, hvor vores uddannelser og forskning virkelig gør en forskel”.

Jeg tror, noget der er meget vigtigt, når det skal handle om, hvordan vi vurderer kvaliteten, af det vi yder, er, at det bliver gennemskueligt for alle, hvad det er for kriterier, vi lægger til grund. Og meget af det tror jeg, skal ske i en decentral proces. Det er ude på institutterne og afdelingerne, at man er tættest på mange af de processer, der skal vurderes. Det er derude, de er bedst til at se, hvad det er, der tilføjer værdi og hvad det er, vi måske kan undvære. Er der for eksempel noget, vi gør per tradition, mere end fordi det er absolut nødvendigt, eller er der noget, vi kan gøre på en helt ny måde?

Noget der virkelig ville være godt, ville være, hvis vi kunne få held med at få de studerende, der sidder fast i specialesumpen, færdige. For det første ville det sikkert være dejligt for dem selv, men det ville også være utrolig værdifuldt for universitetet, for det ville give os nogle flere midler.

I den sammenhæng ville noget, der kunne styrke kandidatniveauet, være, at bringe studerende sammen på tværs af fag, med henblik på at skabe et miljø, der stimulerer til, at man bliver færdig med sit speciale. Altså specialeseminarer på tværs af fag. Det kunne måske være en mulighed, ligesom det også ville være, at have en større opfølgning på de studerende, der har svært ved at få taget de sidste eksaminer. Det vil selvfølgelig være en investering i sig selv med sådan en opfølgning, så det vil nok være svært at gøre lige nu, samtidig med at vil skal skære ned.

Jeg har ikke den perfekte løsning på, hvordan vi kan få flere studerende færdige, men det er en udfordring, som vi skal løse. Her ville det være oplagt for de studerende at komme med deres bud på, hvordan de ser på netop

den udfordring. Jeg er sikker på, at der er mange studerende, der gennem deres studietid har oplevet u hensigtsmæssigheder, som dels kan have frustreret dem eller endda decideret forlænget deres studietid. Det ville være rigtig godt, hvis de ville bidrage”.

I den mail, du sendte rundt til alle ansatte og studerende før jul, var du inde på nogle af de traditionelle RUC-værdier, for eksempel tværfaglighed og gruppeeksaminer. Hvilken rolle har de værdier for dig, her i spareperioden?

”Dem synes jeg, det, måske mere end nogensinde, er vigtigt at kæmpe for. For det er helt oplagt, at det, der sker i universitetsverdenen i Danmark lige nu, det er en mainstreaming, som gør os meget ens, og som får universitetsverdenen til at rette ind, efter nogle forholdsvis få og meget smalle kriterier for, hvad universiteterne skal levere. Det synes jeg, er utrolig trist, for der er brug for universiteter, der blander sig i alt, hvad samfundet gør og har brug for. Lige nu bliver vi faktisk belønnet af politikerne for at publicere i smalle tidsskrifter, der går imod vores ønske om også at være mere tværfaglige, og vi bliver belønnet for at føre studerende igennem eksaminer, uden at skele til ret meget andet end, at der har været en indlæring i forhold til et eller andet mindstemål. Det betyder alt sammen, at forskernes samfundengagement ikke bliver belønnet, hvilket dernæst betyder, at de studerendes brede orientering lider. Det mener jeg, gør universitetsverdenen dummere i forhold til de udfordringer, som vi ved, samfundet stiller til os. Det synes jeg, er meget beklageligt, for RUC er et universitet, der har meget at levere, så kampen for det er bestemt ikke mindre væsentlig nu.

Man kan sige, at det gode ved svære situationer er, at man ofte bliver virkelig klar over, hvad det er, man ikke kan tåle at miste. Jeg synes, det ville være rigtig godt, hvis vi, ud af den her uheldige situation, vi står i nu, opnår en afklarethed, i forhold til at gøre os det klart, hvad det er, vi absolut ikke vil gå på kompromis med. Og det synes jeg, vi skal stå sammen om”.

Miljørigtig glatførebekæmpelse

Snerydningen og især glatførebekæmpelsen på RUC bliver udført så miljørigtigt som det er muligt.

Af Teknisk Afdeling, gartnerafdelingen

Vi vil, i langt højere grad end tidligere, undgå enhver brug af salt og alle de andre kemiske sne - og is - smeltemidler, eller i hvert fald bringe brugen af disse kemikalier ned på et absolut minimum.

Dette kan medføre, at der - efter de tidlige morgensnerydninger - fortsat vil ligge et tyndt lag sne og måske lidt is på stier og veje. Men i forbindelse med rydningen vil der naturligvis blive kørt grus (men kun grus!) ud på alle de ryddede områder.

Vi håber, at centerbefolkningen vil se med velvilje på dette, og vise forståelse for, at der vil forekomme mange steder, som ikke ser så ryddede (og optøede) ud som de plejer. Men vi skal nok sørge for at der ligger grus, så I kan stå fast!

Hvis det kan være til nogen trøst, så er samtlige gartnere ved de højere uddannelsesinstitutioner blevet enige om at snerydde og glatførebekæmpe efter ovennævnte retningslinier.

Vi vil gerne høre fra centerbefolkningen, både reaktioner på ovenstående, men også gerne erfaringer og tilkendegivelser på den kemikaliefri glatførebekæmpelse.

Med ønsket om en god vinter, med et - set fra vores synspunkt - godt vintervejr!

Gartnerne kan træffes i Gartnerhallen kl. 12.00-12.30, lokal 2625. Intern post sendes til hus 06.2.

Nekrolog

Torsdag d.27. december afgik overassistent Dorthe Jedig ved døden efter længere tids sygdom. Dorthe Jedig – der kun blev 59 år – oplevede hele RUC's omtumlede historie. Hun blev ansat på biblioteket, som en af de allerførste, i september 1971.

I mere end 36 år var hun en ansvarsfuld, engageret og højt respekteret kollega i bibliotekets tidskriftafdeling.

Det var karakteristisk for Dorthe, at hun – trods mærket af sygdommen - fik en aftale om at komme på arbejde nogle få timer om ugen på den arbejdsplads, hun satte så stor pris på. Hele hendes sygdomsperiode var iøvrigt præget af en bemærkelsesværdig ro og afklarethed, hvor der også var plads til at tænke på andre. Sin sidste tid tilbragte hun på Hospice Sjælland, hvor hun udtrykte sin store taknemmelighed over forholdene og behandlingen.

Dette fine, beskedne menneske vil vi alle savne – æret være hendes minde.

Niels Senius Clausen

UDDANNELSE OG FORSKNING

SEMINARER

Ph.d.-Temaseminar

Uddannelse, etniske minoriteter og integrationsbestræbelser – assimilation, multikulturalisme eller?

28. og 29. januar 2008

Temaseminaret vil fokusere på hvordan det danske uddannelsessystem igennem de senere år har været optaget af at sætte integration af etniske minoriteter på den uddannelsespolitiske dagsorden, hvordan dette udmønster sig i særlige pædagogiske initiativer og hvordan de professionelle i skolehverdagen konkret arbejder med de udfordringer de står overfor i sammenhæng med en stadig øget etnisk, kulturelt og religiøst sammensat deltagergruppe.

Flere oplysninger og program kan hentes på www.ruc.dk/paes/forskerskolen. Tilmelding til Karin Kjølby, karinkj@ruc.dk

FORSKNINGSSTØTTE

Forskning i unges sociale problemer

Servicestyrelsen har besluttet at genopslå forskningsprojektet: Unge Sociale problemer. Der udbydes en pulje på i alt 6 mio. kr. (inkl. moms) til et samlet forskningsprojekt om unges sociale problemer samt forebyggelse og behandling af disse.

Forskningsprojektet skal påbegyndes d. 1. august 2008 og afsluttes senest d. 31. juli 2010.

Fokus på indsatser og effekter

Forskningsprojektet skal omhandle unge, der enten er i risiko for at udvikle sociale problemer, eller som har udviklet et eller flere sociale problemer. Forskningsprojektet omfatter derfor såvel forebyggende som mere behandlende indsatser og metoder, der skal afhjælpe sociale problemer.

Forskningsprojektet skal således bidrage til at tilvejebringe systematisk viden om effekterne af forskellige forebyggende og behandlende indsatser og komme med anvisninger på, dels hvorledes den samlede indsats til forebyggelse og behandling af unges sociale problemer optimeres, dels hvorledes effektive indsatser, der er rettet mod forskellige sociale problemer, kan udvikles og forbedres fremover.

Der skal i projekter derfor sættes særlig fokus på indsatserne, deres indhold og udformning, forskellige former for organisering af indsatserne samt indsatsernes effekt på reduktion af

sociale problemer hos unge.

Tre problemtyper

Samtidigt med at forskningsprojektet generelt beskæftiger sig med unges sociale problemer samt indsatser til forebyggelse og behandling af disse problemer, skal der ske en særskilt afdækning af tre sociale problemtyper:

- seksuelle overgreb mod unge
- selvskadende adfærd blandt unge piger
- forskning i unges misbrug af euforiserende stoffer

Forskningen skal være anvendelsesorienteret

Forskningsresultaterne skal være anvendelsesorienterede i forhold til at gøre myndigheder og leverandører i stand til at forbedre det fortsatte arbejde med at identificere unge med sociale problemer og forebygge og hjælpe unge med sådanne problemer. Forskningsprojektet skal derfor give konkrete anbefalinger til myndigheder og leverandører vedr. identifikation af de unge og om forebyggende og behandlende indsatser

Ansøgningsfrist er d. 31. marts 2008 kl. 12.:00

Yderligere oplysninger, ansøgningskema mv.

Servicestyrelsen

Hjemmeside: www.servicestyrelsen.dk (Børn og unge)

E-mail: Servicestyrelsen@servicestyrelsen.dk

Tlf.: 7242 3700

Kontaktperson: Annie Gaardsted Frandsen

LEGATER & STIPENDIER

Studielegat

Nordea Danmark-fonden uddeler op til 30.000 kr. til studieophold i udlandet. Legatet uddeles til en eller flere personer

Hvem kan søge?

Du skal have bopæl med postadresse i enten Ballerup, Måløv, Smørum, Skovlunde eller Veksø. Du skal være optaget på en videregående uddannelse, og du må ikke være startet på dit studieophold i udlandet.

Fortæl os om . Navn og adresse . Igangværende uddannelse . Beløb du søger om . Studieopholdets karakter . Periode for dit studieophold . Budget for dit ophold . Har du søgt andre fonde o.l. . Eventuelle referencer.

Har du spørgsmål?

Så kontakt Peter Speldt på 44 97 85 17 eller Gordon Christensen på 44 74 65 51.

Ansøgningsfristen er mandag 28. januar 2008 og ansøgningen skal sendes til:

Nordea

Centrumgaden 1

2750 Ballerup

"mrk. Studielegat"

Legatet bliver overrakt på vores årsmøde 12. marts 2008.

GENOPSLAG - Lektor A P Rossens Mindefond

kan uddele en eller flere portioner til tyskstudierende, der er danske statsborgere og "har vist selvstændighed og vurderingsevne på et godt fagligt grundlag". Midlerne kan anvendes til tyskstudierendes ophold ved et tysksproget universitet.

Der er i alt kr. 20.000 til rådighed. Bestyrelsen består af lektorerne Anna Kvist og Bjarne Stehmann samt advokat Marianne Fournais, der er formand.

Ansøgningsfristen er 29. februar 2008.

Ansøgninger med alle relevante oplysninger til formanden, adresse:

Lektor A. P. Rossens Mindefond

Advokat Marianne Fournais, Advokatfirmaet E. Vinther Andersen - Bente Yde Nissen, Clemens Torv 8, Box 5124, 8100 Århus C.

Stipendietilbud fra Alexander S. Onassis Public Benefit Foundation

Fra Den Danske Ambassade i Athen er modtaget et opslag vedrørende stipendier i Grækenland i det akademiske år 2008-2009.

Nærmere om stipendierne findes på fondens

hjemmeside: www.onassis.gr

Ansøgningsfristen er 31. januar 2008.

Legater til USA

Danmark-Amerika Fondet & Fulbright Kommissionen har Danmarks største samlede gruppe af legater til graduate universitetsstudier og/eller forskning i USA.

Forårets ansøgningsfrist for legater til studier eller forskning i det akademiske år 2008-2009 er Onsdag den 5. marts, 2008 kl. 12.00

Du kan finde ansøgningskemaet på vores hjemmeside www.wemakeithappen.dk

Danmark-Amerika Fondet & Fulbright Kommis-

sionen
Fiolstræde 24, 3
DK-1171 København K
Tlf. 33 12 82 23

Novo Nordisk Fonden

Nordisk Forsknings Komite indkalder ansøgninger om forskningsmidler til dækning af **rejse- og opholdsudgifter til forskere i endokrinologi**, som ønsker at besøge en anden forskergruppe i Norden for at tilegne sig ny viden inden for forskningsmetodik.

Yderligere oplysninger på Fondens hjemmeside www.novonordiskfonden.dk, hvor ansøgningsskema findes fra den 17. december 2007.

Ansøgningsfrist 31. januar 2008 kl. 16.00.

Novo Nordisk Fonden

Nordisk Forsknings Komite indkalder ansøgninger til

**Novo Nordisk Fondens
Gæsteforsker / Gæsteprofessorat 2008.**

Gæsteprofessoren skal være en prominent endokrinologisk forsker, som i 2008 skal besøge mindst to endokrinologiske institutioner i Norden for at styrke det endokrinologiske samarbejde inden for forskning og samtidig støtte og initiere forskningsprojekter. Til dette er 1 mio. DKK til rådighed, som tillige kan anvendes til rejser og forskningssamarbejde.

Yderligere oplysninger på Fondens hjemmeside www.novonordiskfonden.dk, hvor ansøgningsskema findes fra den 17. december 2007.

Ansøgningsfrist 31. januar 2008 kl. 16.00.

PH.D.-FORSVAR

“ Forskningsbaseret viden i massemedierne – et bidrag til demokratiet?” Bente Kristiansens Ph.d.-forsvar

Forsker uddannelsesprogrammet
“Kommunikation, Journalistik og Medier” ved
Institut for Kommunikation, Virksomhed og
Informationsteknologier
Inviterer til Bente Kristiansens Ph.d.-forsvar

“ Forskningsbaseret viden i massemedierne – et bidrag til demokratiet?”.

Fredag den 1. februar 2008, kl. 13.00-16.00.

Lokale: Biografen i bygning 41.1

Efter forsvaret afholdes en lille uformel reception i bygning 41.1

DIVERSE

Forsknings Statistik

Som konsekvens af regeringsgrundlaget af 22. november 2007 samt den kgl. resolution om ressortomlægninger af 23. november 2007, skal ansvaret for indsamling og publicering af dansk forsknings-, innovations- og PhD-statistik samt offentligt forskningsbudget overgå til Danmarks Statistik per 1. januar 2008.

Alle henvendelser om fremtidig forskningsstatistik skal derfor rettes til Danmarks Statistik www.dst.dk.

Dansk Center for Forskningsanalyses hjemmeside for dansk forskningsstatistik (www.forskningsanalyse.dk) vil fremover kun indeholde information om perioden før opgaveoverdragelsen, og statistikkerne opdateres ikke længere regelmæssigt hos CFA.

AKTIVITETER UDEN FOR RUC

SEMINARER

HONG KONG - A Safer Fast-track to Mainland China

Invitation to seminar in lund 16.01.08
You are hereby warmly invited to meet a high-level delegation from Hong Kong at a Seminar in Ideon Science Park Scheelevägen 17, Lund, on Wednesday 16 January starting at 14.30.

Led by Mr. Nicholas Brooke, Chairman of the Board, Hong Kong Science & Technology Parks Corporation (HKSTP) this delegation, which includes Hong Kong Company representatives, will visit Oresund Region on 16-17 January with the purpose to further develop the two-way collaboration initiated two years ago.

L. Barrett Powell (USA) & Henrik Clémensen (DK), organizers

Liz Hofbech (Germany)

Sofie Dam (DK) & Christian Hårgård Olsen (DK),
under mistletoe

Tommy Gravad (DK), Kristian Torgård (DK),
Søren Ditlevsen (DK)

International Julefrokost 2007

By: *L. Barrett Powell*

It began as an International Club annual tradition several years ago and expanded this year to become an outstanding All-RUC student event! The International Club RUC has traditionally held its annual julefrokost at Gimle with a few Danish students from the IC Committee overseeing the planning with some international students preparing the meal and festivities. The event has always been well attended by the international students in the IC, and people needing to be turned away due to space restrictions. Since joining the International Club Committee in January 2007 I have been avidly pursuing the goal of getting the IC to be better integrated (Danish and non-Danish) and to have more cooperation with other RUC student organizations. In the early summer I had a vision of a julefrokost that would bring together the Danish and non-Danish students at RUC. They could work together in preparing it and have fun celebrating. With that in mind, in August, I made the plans with Fredagsbaren and TMD to bring the julefrokost into the RUC Canteen. The bar, food and music was arranged, it was announced in IC semester brochures and set for November 30. Claus Petersen from the RUC Canteen put together a delicious meal with traditional julefrokost foods and modern additions. That Friday night in November finally arrived and the rest is a memory of a festive night of food, drink, music, games (including the "pakkeleg" games and the ris-a-la-mande), dancing around the tree, kissing (sometimes under the mistletoe and sometimes not!), and the holiday spirit, that began at 6:30pm on that evening and lasted until 4:00am the next morning!

Cornelia Mägert (Switzerland)

Chloé Melin (France) & Federica Bertacchini (Italy)

Mads Svaneklink (Denmark) & Sigrid Andersen (Denmark), dancing around tree

Lost in Africa!

Field work as a female RU student in Cameroun in the fall of 2007 turned out to be an incomparable challenge. However, in spite of the strange influence of corruption, impossible infrastructure, and really challenging time writing my project paper, Cameroun won my heart.

by **Emilie Reymann, RUCnyt**

Writing my project alone in a developing country, i.e. Cameroun, turned out to be the challenge of my life. One thing that affected my field work was a lack of support in the form of project group members; on the other hand, this taught me a great deal. Since I had written a project paper alone before, it wasn't academically that I most missed having other group members. What I lacked was someone to share my day-to-day experiences with, especially my frustration. My field work was part of a Module 1 project in Geography; I had decided to go to Cameroun even before the semester started.

Requirements and Resources

When I left for Africa, my second subject was going to be International Development Studies, but after just six weeks in Cameroun, I changed it to Business Studies. The reason was simple. My relatively naïve approach to development aid was to focus on the humanitarian needs of developing countries. However, that's not the part of development work I'm most interested in any more. Cameroun needs an expansion of its private sector, and there's heaps of potential, despite the corruption. While I was there, Cameroun rose above Nigeria to achieve top ranking as the most corrupt country in the world. This corruption doesn't just exist at the highest levels of society; it's at every level. This means that it has a tremendous impact on everyday life.

Having to deal with corruption on a daily basis, however, did not keep me from loving Cameroun. The country has so far to go in every way, but its natural resources represent a huge potential that could help it in its development process.

When Cameroun's tourism minister calls his country "a miniature Africa," he's got a point. There are almost no tourists in the country, not yet, but there is real potential, with Mount Cameroun the highest mountain in West Africa, the white sand beaches in Kribi, the roughly 260 aboriginal tribes, the national parks, and the urban African urban life there.

Tourism as a development tool

As you may already have gleaned, my project was about the tourist industry: sustainable tourism as an industry that could develop Cameroun. Having finished my project, I'm convinced that this will only be possible if the tourism industry is given more priority politically and if a certification system can be created for the industry as a whole. The

country's tourism ministry is already working towards these goals in the hotel industry, so things are clearly happening in this field, and it's wonderful to see.

No Problems, Just a Few More Challenges

I paid all my own costs in connection with my stay in Cameroun, since none of my grant applications were successful. But it was all worth it.

I left with sky-high ambitions of collecting quantitative empirical data all by myself, but I quickly found that I'd overestimated my ability to do so. I wanted to write a questionnaire survey for tourists to answer, but when it became clear that there were no tourists, this turned out to be a little difficult.

The observational studies of my experiences as a tourist in Cameroun that I had also planned also ended up posing a serious challenge. However, they were successful to a certain extent. The challenge in connection with my observational studies lay primarily in the fact that I could not go unaccompanied anywhere at any time, neither before nor after dark. I always had to pay for a private driver: it was the only safe option, for many reasons. And even then, I could still have problems. However, I made my observations and used them in the project. Since I employed a handful of drivers regularly, I got to know a few local people. They were wonderful folks, but it was hard for a female RU student to deal with that lack of freedom. But it was very much a learning experience. As a new, very good friend said when I expressed my frustration over Cameroun's many problems: "Cameroun has no problems, just a few more challenges than most countries." And he is right.

Investment in My Future

I can only recommend what I call "extreme field work" – it was awesome! I can specifically recommend Cameroun if you like a good challenge. It is a fantastic country, and I don't doubt for a second that others could also use a reality check like the one I got there. My heart is in Cameroun now, and I may well end up doing practical training in that country as well. However, the best part was that I suddenly found myself in the middle of what I had been studying at RU for two and a half years: development. I also found out that I was interested in a completely different field of development-related study than I had previously thought. It sounds so political, but I'll say it anyway: this field work was an enormously important investment in my future.

RU's Education Seen from a Different Perspective

It is a common perception among students at the University of Copenhagen (KU) that it's a whole lot easier to get a degree from RU than from KU. But is there any truth to this?

Kim Katrine Bjerring Clemmensen, student at KU

Comparing different universities is, of course, part of choosing where to study and, later, part of confirming your choice. In the US, they have ranking systems to define the best and worst universities. Things have not come that far in Denmark yet (although there is a proposal in the works right now for a ranking system to be used in distributing funding among the country's various universities). Still, almost every university student in Denmark has some sort of unofficial ranking of his or her own.

When we want to compare the different universities, we all have a lot of ideas of how the subjects are taught without really knowing about it. In my experience, many RU students think that being a student at KU is highly inactive and boring: you just sit on your butt for a number of hours a day listening to some old professor lecturing, without any active participation.

On the other hand, a lot of students not studying at RU probably think that RU students don't really gain any overall knowledge about a subject, since they concentrate on projects to a very high degree.

When it comes down to it, however, one has to ask whether this tells the whole story, or is it just a convenient way to emphasize the "them and us" feeling? As the girlfriend of an RU student, I know firsthand how much time it takes to prepare a project while also taking courses.

As student at KU, though, I also know that going to KU requires a lot of studying, not just listening. Most programs at KU even involve a great deal of group work and to some extent also group exams (at least until this semester).

So when push comes to shove, many of the teaching methods are used at both universities. What is different is the degree to which the different methods are used.

When It Comes to Exams

One thing that makes it seem like life is a little bit easier if you get off the train in Trekroner instead of Copenhagen is the number and types of exams. Some programs only have one real exam each semester and then two essay hand-ins not written under traditional exam circumstances, such as being locked up in a room or only having a certain amount of hours to finish it and hand it in. From the perspective of an outsider, this might seem a little too easy. And then the big exam is a group exam: doesn't that allow a little too much room to be a free rider? Or does the system work, excluding the people who just nod along with the others during the exam and keep their work on the project to a minimum? Maybe it does; I don't have the qualifications or information to answer that question. But if it doesn't, then this would allow some people to simply free-ride their way through university.

If this is true, then there must be other students who work twice as hard on projects, students who may well graduate with a lot more knowledge and a much wider perspective, and who have also learned how to deal with people who try their very best to do as little as possible.

So maybe the system at RU leaves room for a lot of different qualities of degrees, where some are hard-earned and others – well, not so much. Then one can only hope that these differences can be seen in the grade point average in the end.

The abolishment of group exams affects this semester a lot. Although much can be said against it, you have to admit that it makes it harder to get through the system with a minimal amount of work.

A University Degree Is a University Degree

In conclusion, I think that all of us work really hard to get through university, and whether you suspect it might be easier at RU or at KU, there will always be a big difference in how much work the individual student puts into his or her studies.

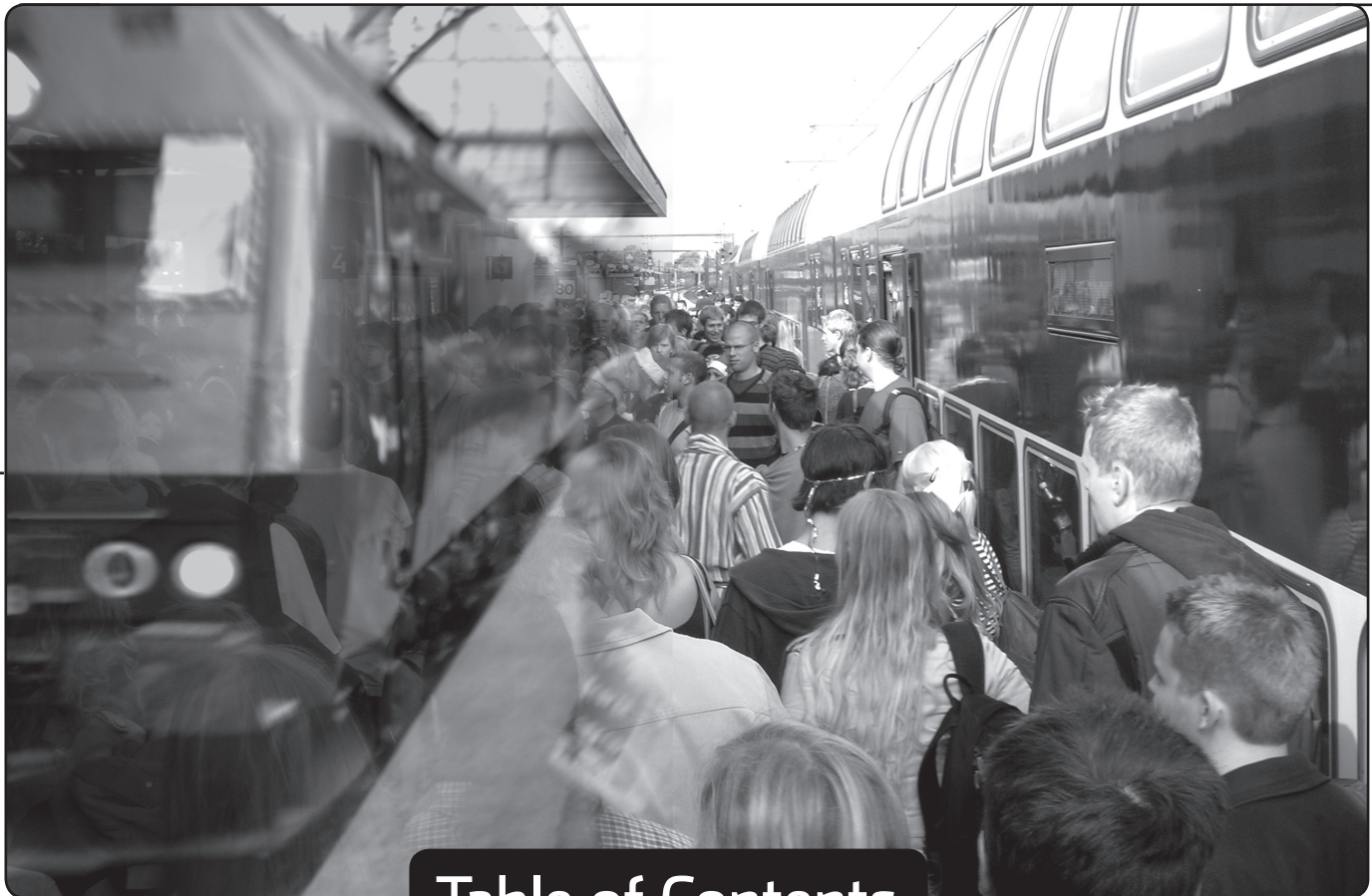

Table of Contents

- 21 RU's Education Seen from a Different Perspective
 20 Lost in Africa!
 19 International Julefrokost 2007

Colophon

RUCnyt/RUGlobal is Roskilde University's official magazine for information and debate about the organization of the university. RUGlobal is open to all employees and students at Roskilde University to debate the educational and research organizations at the university, including questioning of common interest for research and education.

Editorial staff:

Hanne Preisler (Responsible)
 Casper Holst Mayo Nielsen (Editor)
 Thomas F. Eder (International editor)
 Alejandro M. Savio (Layout)

Print and edition:

RU printing office, 2300 copies

Address:

RUCnyt, Postboks 260, DK - 4000 Roskilde,
 Telephone 4674 2013 eller 4674 2612, e-mail:
 rucnyt@ruc.dk, www.ruc.dk/ruc/RUCnyt
 Notifications:
 rucnyt-meddelelser@ruc.dk

Opening hours: The editorial staff is available in the RUCnyt/RUGlobal office in building 06.1 every Thursday from 10:00 to 12:00. Outside office hours, please e-mail us or contact the information office, which is also located in building 04.1.

Articles: need to be handed in by e-mail. Please enclose suggestions for illustrations. Discs and other material are normally not returned. The editorial staff is allowed to shorten

articles and to reject the articles, which are not considered to have a common interest. Articles of more than 6000 signs (about 2 pages) can normally not be expected to be published un-shortened. There is no minimum length for an article to be published. Anonymous articles are not accepted.

Upcoming deadlines:

Nr.	Articles	Not.	Publications
8	21/01	25/01	04/02
9	11/02	15/02	25/02
10	03/03	07/03	17/03

- at 12 o'clock on the assigned ate

Front page: ams

The Window

Welcome on Board: Buckle Up and Enjoy the Ride

It is once again the time when most exchange students arrive at Roskilde University. Apart from adjusting to a new living environment, new friends and a different culture, these students must learn about the different way in which their studies are organised.

First of all, welcome to all exchange students coming to RU for the first time. Studying abroad is necessarily connected with many expectations. Many of you are coming for half a year here, to a foreign country, far away from all the relationships, problems and the security you are used to back home. This can easily result in an expectation that you will find the time to reflect over the situation back home and over your place in life, and this is reasonable. On the other, less tedious, side being an exchange student is also about getting drunk, flirting with tall, good-looking blond Danish girls or guys, finding friends, and expanding your network.

In a traditional university setting, you would find the courses you want to take, sit in a lecture hall twenty to thirty hours a week, go to Erasmus meetings, and make friends with other exchange students who are often from your country, and you would probably live in a dormitory where you would have regular contact with your roommates. However, RU is not a traditional university.

Problem-oriented project work requires contact with Danish students; it requires the ability to manage your time, and it promotes a close relationship with the other members of your group, for better or for worse. It is quite normal to hang around and have a beer after a work session or to visit each other outside group meetings in order to work on your project report.

Although project work can be a very rewarding experi-

ence, you should be aware that it almost always requires emotional involvement. Most projects also involve feelings such as frustration, relief, irritation and pride, and it takes time to get used to this fact.

Working with others is a goal in itself. These days, it is difficult to think of a job in any field in which you only work on your own, completely independently. Since you will always find people you work with who get on your nerves, who don't do their work, who do too much of it, or who simply are in a different place in life than you are, it is good to know how you react and how you can deal with the situations that arise when working together with other people. Whenever you think, "This stinks," just consider it part of your training and it will pay off in the end.

As you have surely noticed, the RU campus is about 30 minutes west of Copenhagen. This doesn't sound far away, but it is. At Trekroner, there is an industrial park and the campus. If you live out here, you need to learn to cope with everyday life at RU. It is important for you to know that transportation by train is quite expensive, and it is not always easy to get back to Trekroner. An alternative to the night life in Copenhagen are the pubs in Roskilde, which are within biking distance. There is a bar open in the university cafeteria on Thursday and Friday evenings, at which international student participation is invaluable, and because the University is organized into so-called houses, you are sure to find various house parties held on campus as well.

Enough advice! Welcome on board: buckle up and enjoy the ride. If you run into any positive experiences or problems that might be worthwhile to tell the rest of RU about, you should know that we would be happy to receive articles for publication in RUCnyt.

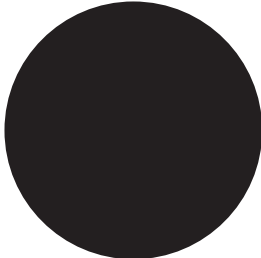
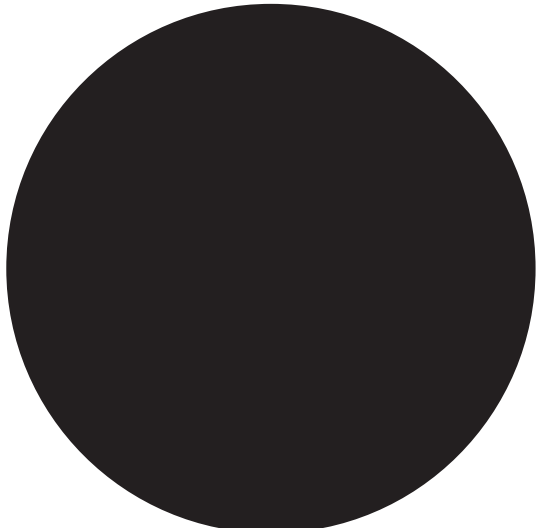
Thomas F. Eder, int. editor

Information and debate from Roskilde University · 07 · 14 Jan. - 04 Feb. 2008

RU's Education Seen from a Different Perspective

It is a common perception among students at the University of Copenhagen (KU) that it's a whole lot easier to get a degree from RU than from KU. But is there any truth to this?

Lost in Africa!

Field work as a female RU student in Cameroun in the fall of 2007 turned out to be an incomparable challenge.